

Bir İmla Hatası

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Ocak 2022

Nüktedandı öksüz sözcükler aşkın uğruna bir tutam şiirin gizemi elbet devasa bir yara saklı içinde şairin ne sonsuz bir koşu ne ruhsuz bir doku saklı şiirin de şairin de çeperinde.

İklım sundu maruzatını
Düşler saklı indinde mabedimin
İmha etmek ne ki ima edilenin yanında?
Bir hüzün cetveli ruhumu acıtan
Muradımı tek bilen Mevla'm
Hangi kula ettimse sitem
Düşmedi tek söz dilimden.
Korkmam kimselerden
Sadece kalp kırmak affına sığıyorum evrenin
Arzı endam eden yeniden
Kalburüstü duygular
Varsın matem olsun yüreğimi perdeleyen.

Dilemması göğün
Bir kör döğüşü yerle yeksan etmiş gönlü
Zafiyeti ve afiyeti iç içe
Zaruri bir sessizliktir benimki
Kader konuşur illa ki benim yerime

Yerim yurdum belli
Ötesinde toprağım, vatanım
Hazanım varsın sarmalında hüzün hırkamın
Soğuktan donsam bile aşktır ve inanç yüreğimi ısıtan
Bir imla hatasından hallice aşk:
Aş bildiğim her duygu sevmeye özdeş.

Nazenin fıtratım
Derbeder bir mevsim eşlik eden onca fıkranın
Kısasa kısassa yaşamak
Ses etmeden kırmadan dokunmak
Yüreğin neminde saklı bazen tutulan nutku yalnızlığın
Kürediğim her kelime eşlik ederken

Karanlığın titrinde kayan yıldızlar misali
Öykündüğümdür huzur ve aşk bazen hüznün meali.

Sevdiğim kadar mutluyum
Yandıgım kadar yalnız ve hidayete yakın
Rabbin gücü katık ettiğim inancın hükmü
Sabra delalettir her günüm her şiirim
Şükür yüklüyüm ezelden
Bilmezler de yüreğimi nasıl ezerler.

Her ezan vakti uçuşan benlik
Aralıksız andığım Rabbi sanma ki göstermelik
Allah rızası için sevmenin dinginliği
Sarmalında evrenin
Bir mevsimden fazlası saklı içimde
Derlediğim şiirler ne ki demediklerimin yanında?
Bilen bilir beni
Bilmeyense varsın bilsin kendini
Haricinde bilen tek güçtür andığım her an Rabbi...